

Σκουριές - Αχελώος: Βίοι Παράλληλοι

Του **Κώστα Γκούμα**,
Γεωπόνου, πρ. Διευθυντή
Εγγείων Βελτιώσεων,
πρ. προέδρου ΓΕΩΤΕΕ/Κ.Ε

«**Στα τσακίδια**»! Αυτό το μήνυμα είχε δώσει μέσω των social media ο σύμβουλος του κ. Πρωθυπουργού πριν μερικούς μήνες στους Έλληνες πολίτες, αποκαλύπτοντας ουσιαστικά το τι πραγματικά προσβύει η κυβέρνηση σχετικά με την επένδυση παραγωγής χρυσού στη θέση Σκουριές στην Κεντρική Μακεδονία, που αυτές τις ημέρες ξανάρχεται στην επικαιρότητα με την έκδοση της απόφασης από τη Διαιτησία, στην οποία είχε προσφύγει η κυβέρνηση.

Τότε δεν είχε αποδοκιμάσει τον κ. σύμβουλο ούτε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ούτε οι αρμόδιοι υπουργοί, ούτε φυσικά οι εκπρόσωποι του κυβερνώντος κόμματος.

Έως εκείνη τη στιγμή τρεις διαφορετικοί υπουργοί είχαν υπό την ευθύνη τους το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Λαφαζάνης, Σκουρλέτης και Σταθάκης έως και σήμερα), αλλά η παρελκυστική τακτική στο θέμα των Σκουριών διατηρήθηκε στο ακέραιο. Αίτια ήταν η επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ να αποτελέσει η συγκεκριμένη επένδυση έναν από τους εμβληματικούς στόχους του οικολογικού τους τμήματος (και όχι μόνο), κάτι που μαζί με το Υδροηλεκτρικό Έργο της Μεσοχώρας (και γενικά τα έργα Αχελώου), καθώς και το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού θα αποτελούσαν την επιτομή των «αγώνων» τους και τα ανάλογα σημεία «επαφής» με τους Οικολόγους στο πρόγραμμα της νέας (τότε) κυβέρνησης.

Πώς τα φέρνει όμως η ζωή... Μέσα σε λίγους μήνες όλα τα εμβληματικά τους «μέτωπα» πολύ γρήγορα άρχισαν, για διάφορους λόγους, να

απειλούνται με κατάρρευση. Το οικολογικό τμήμα του κόμματος, με την αυτονομία που διέθετε, αρχικά αντέδρασε δημόσια. Στην κυβέρνηση έψαχναν απεγνωσμένα κάποιον να πιαστούν, ώστε να ισορροπήσουν τις εντυπώσεις. Και η κοινή γνώμη απορημένη προσπαθούσε να καταλάβει τι πραγματικά έχουν σκοπό να κάνουν με τα ζητήματα που προαναφέραμε. Ας τα δούμε λοιπόν συνοπτικά ένα προς ένα.

Στο Ελληνικό από πολλά χρόνια πριν είχαν βγει «στα κάγκελα». Μάλιστα ένας φιλικά διακείμενος Δήμαρχος, αν δεν με απατά η μνήμη μου, είχε δεθεί (κυριολεκτικά) στα κάγκελα! Τελικά όταν ανέλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ μετά από ένα μεταβατικό διάστημα αβεβαιότητας και κάποιες ψευτοαντιδράσεις για τις εντυπώσεις και μόνο (όπως Αρχαιολογική Υπηρεσία, ύψος κτιρίων, κ.λπ.) υποτάχθηκαν πλήρως, ξεχάσαν τα συνθήματα ότι «το Ελληνικό ανήκει στο λαό» και πούλησαν την έκταση χιλιάδων στρεμμάτων στον κ. Λάτση, όπως ακριβώς είχε σχεδιασθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση Σαμαρά. Τα μεγάλα οράματα για «εναλλακτικό» μοντέλο αξιοποίησης του Ελληνικού, με θύλακες πρασίνου και άλλα παρόμοια, πήγαν περίπατο. Και φυσικά ούτε μια συγγνώμη στον ελληνικό λαό για όλες αυτές τις παλινωδίες.

Ανάλογα συνέβησαν και με τα έργα Αχελώου. Χρόνια ολόκληρα τα πολεμούσαν, πανηγύριζαν για αποφάσεις του ΣτΕ, αλλά όταν βρέθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο με την ευθύνη διακυβέρνησης κατάλαβαν ότι οφείλουν, για το συμφέρον της χώρας, να επανεξετάσουν τη γραμμή τους και τελικά ενέκριναν μετ' επαίνων το αίτημα της ΔΕΗ για την αδειοδότηση της Μεσοχώρας, παρά τις δημόσια εκφρασμένες αντιδράσεις του οικολογικού τμήματος του ΣΥΡΙΖΑ και άλλων υψηλόβαθμων στελεχών. Τώρα τους ρωτάμε: τι θα κάνουν και με τα υπόλοιπα ημιτελή έργα Αχελώου (Συκιά, σήραγγα), με την υλοποίηση των οποίων και μόνο θα έχει νόημα η υπό-

σχεση του Πρωθυπουργού ότι θα εξετασθεί η παραγωγή ενέργειας από το Φράγμα Συκιάς; Και εκείνοι, «πετώντας την μπάλα στην εξέδρα», μας απαντούν ότι δεν θέλουν μεταφορά (εκτροπή) υδάτων για άρδευση στον κάμπο! Δηλαδή άλλα αντί άλλων, επιχειρώντας να εγκλωβίσουν τον κόσμο στο ψευτοδίλημμα υπέρ η κατά της «εκτροπής Αχελώου». Ουσιαστικά αποφεύγουν να απαντήσουν επί της ουσίας σχετικά με την επιβεβλημένη ολοκλήρωση των έργων ανεξάρτητα από το αρδευτικό, όπως εξάλλου δημόσια προτείνουν κορυφαία στελέχη τους (Δραγασάκης, Σπύρτζης κ.ά.).

Και φυσικά θα προσπαθήσουν έως τις επόμενες εκλογές να αποφύγουν άλλη μία υποχώρηση σχετικά με τα έργα Αχελώου, έχοντας όμως ήδη «καταπιεί» την Μεσοχώρα. Με άλλα λόγια οι αναπτυξιακές ανάγκες της Θεσσαλίας υποτάσσονται στις εσωκομματικές ισορροπίες του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε ό,τι αφορά στις Σκουριές, δεν γνωρίζουμε πολλά για τα τεχνικά και περιβαλλοντικά στοιχεία της υπόθεσης. Ξέρουμε όμως ότι η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και ο αρμόδιος Δήμος Αριστοτέλη είχαν γνωμοδοτήσει θετικά σχετικά με τις περιβαλλοντικές μελέτες, και με αυτό το δεδομένο τότε αδειοδοτήθηκε το έργο.

Στη συνέχεια όμως, η (νέα) κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αφού δεν κατάφερε όλα τα επόμενα χρόνια να βρει επαρκή στοιχεία παραβίασης των περιβαλλοντικών ή άλλων όρων της σύμβασης από την εταιρεία, αφού συγκάλυψε τις επιθέσεις βίας κατά των εγκαταστάσεων του έργου και τους κουκουλοφόρους αυτοργούς, αφού απέτυχε να εκμαιεύσει έστω και μία ακυρωτική απόφαση από το ΣτΕ, τελικά προσέφυγε στη Διαιτησία με την ελπίδα να εξασφαλίσει έστω και ένα πρόσχημα ώστε να ακυρώσει οριστικά ή έστω να αναστείλει το πρόγραμμα παραγωγής χρυσού στις Σκουριές Χαλκιδικής. Μάλιστα όμως. Η Διαιτησία απέρριψε την προσφυγή

τους. Και αυτή λοιπόν η προσπάθεια της κυβέρνησης απέτυχε. Τώρα θα προσπαθήσουν ξανά να κερδίσουν και πάλι χρόνο με την ελπίδα να μην προχωρήσει η επένδυση και παράλληλα να κρατούν σε ισορροπία το «εσωτερικό» μέτωπο των οικολόγων, των τοπικών βουλευτών κ.ο.κ. Και ας σημειωθεί εδώ ότι όλες αυτές οι τακτικές ισορροπιών επηρεάζουν αρνητικά και τα δικά μας έργα στον Άνω Αχελώο που αναμένουν και αυτά την ολοκλήρωσή τους, μιας που μετά το φιάσκο στο Ελληνικό και τώρα και στις Σκουριές, η κυβέρνηση πολύ πιθανά θα αποφύγει πάση θυσία να δώσει και άλλα προσχήματα για αντιδράσεις στους οικολόγους του κόμματος. Επίσης δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι Ελληνικό και Σκουριές βρίσκονται διαρκώς υπό την παρακολούθηση (όπως και την πίεση) μεγάλων πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων του εξωτερικού, κάτι όμως που δεν ισχύει στην περίπτωση των εγκαταλελειμμένων έργων Άνω Αχελώου.

Να λοιπόν που οι ιδεολογικές εμμονές, οι τακτικισμοί και κυρίως η ανευθυνότητα των κυβερνώντων δημιουργούν αντικειμενικά πρόσθετες αβεβαιότητες και εμπόδια στην πορεία εξέλιξης σημαντικών θεσσαλικών έργων. Συνεπώς οι πρωτοβουλίες πρέπει άμεσα να περάσουν στους εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης, στο λαό και τις οργανώσεις των Θεσσαλών ώστε να μην επιτρέψουμε αυτά τα φτηνά παιχνίδια εντυπώσεων και εσωκομματικών ισορροπιών να καθυστερήσουν και άλλο την ολοκλήρωση του ταμιευτήρα Συκιάς, της σήραγγας Πευκοφύτου και κατ'επέκταστων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής που θα προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο αφενός καθαρή ενέργεια από την πιο βασική ανανεώσιμη πηγή, το νερό, αφετέρου δυνατότητα σταδιακής επαναφοράς της χαμένης οικολογικής ισορροπίας στους έντονα επιβαρυνμένους υδροφορείς της Θεσσαλίας.